

Sygn. akt IV U 1191/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2016r. w S.

odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1191/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 11 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na art.26 ust.6 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. B. prawa do przeliczenia emerytury na podstawie powyższego przepisu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonej z 26 lipca 2013r. decyzją z 8 sierpnia 2013r. przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 lipca 2013r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłosiła wniosek o świadczenie, przy czym wysokość emerytury została obliczona w oparciu o art.26 ustawy emerytalnej. W dniu 5 maja 2015r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o ponowne obliczenie kapitału początkowego i emerytury i po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z 6 lipca 2015r. organ rentowy przeliczył świadczenie z zastosowaniem ustawy z 5 marca 2015r. ,tj. ustalił wartość kapitału początkowego z uwzględnieniem okresów urlopu wychowawczego oraz sprawowania opieki nad dziećmi przy przyjęciu po 1,3% podstawy wymiaru kapitału początkowego za każdy rok tych okresów, ponadto zgodnie z art.26 ust.6 ustawy emerytalnej do wyliczenia dalszego średniego trwania życia przyjął wartość z tablicy obowiązującej w miesiącu, w którym ubezpieczona osiągnęła powszechny wiek emerytalny ,tj. 30 grudnia 2012r. W tych okolicznościach – wobec dokonania przeliczenia emerytury zgodnie z art.26 ust.6 ustawy emerytalnej nie ma podstaw do dokonania przeliczenia emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona K. B. wskazując, że powinna mieć przeliczoną emeryturę na dzień ukończenia 60. roku życia ,tj. 30 grudnia 2012r. i na podstawie przepisów obowiązujących w tym dniu. Podniosła, że kiedy w dniu 31 grudnia 2007r. składała wniosek o emeryturę była informowana, że w chwili ukończenia

60. roku życia emerytura będzie przeliczona ponownie. Uważała, że jest to obligatoryjne, a w chwili obecnej ZUS pozbawia ją praw nabytych (odwołanie k.1 akt sprawy).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując na przepisy prawa i argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona K. B. urodziła się w dniu (...) W dniu 10 grudnia 2007r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. Po rozpoznaniu powyższego wniosku, decyzją z 31 grudnia 2007r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej od 30 grudnia 2007r. ,tj. od osiągnięcia wieku 55 lat emeryturę. Podstawę przyznania świadczenia stanowił przepis art.46 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z 31 grudnia 2007r. k.53 akt emerytalnych za wnioskiem z 10 grudnia 2007r.). Początkowo w związku z kontynuowaniem przez ubezpieczoną zatrudnienia wypłata emerytury podlegała zawieszeniu. Następnie w związku z ustaniem zatrudnienia, decyzją z 16 stycznia 2008r. organ rentowy od 1 stycznia 2008r. przeliczył i podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej (decyzja z 16 stycznia 2008r. k.65 za wnioskiem z 10 grudnia 2007r.).

W dniu 30 grudnia 2012r. ubezpieczona osiągnęła powszechny wiek emerytalny ,tj. ukończyła 60. rok życia. W dniu 26 lipca 2013r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o emeryturę. Po rozpoznaniu powyższego wniosku w decyzją z 8 sierpnia 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę poczynając od 1 lipca 2013r. ,tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczona zgłosiła wniosek o emeryturę. Świadczenie przyznane zostało na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a jego wysokość ustalona została w myśl uregulowań zawartych w art.25 ust.1 i 1b oraz art.26 ust.1 powyższej ustawy. Zgodnie z tymi uregulowaniami podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne (zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje świadczenie) oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej uprzednio przez ubezpieczoną emerytury (przyznanej w/w decyzją z 31 grudnia 2007r.). Tak ustalona podstawa emerytury podzielona przez przewidywane średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia ubezpieczonej na emeryturę dała kwotę emerytury w wysokości 1 677,24 złotych. Wobec ustalenia, że tak ustalona emerytura jest świadczeniem mniej korzystnym od świadczenia dotychczas pobieranego przez ubezpieczoną (emerytury wcześniejszej obliczonej na podstawie art.53 ustawy emerytalnej), organ rentowy poinformował ubezpieczoną, że emerytura przyznana na podstawie art.24 ustawy emerytalnej podlega zawieszeniu i nadal wypłacana będzie emerytura przyznana decyzją z 31 grudnia 2007r. (wniosek o emeryturę z 26 lipca 2013r. i decyzja z 8 sierpnia 2013r. k.1 i 10-11 akt emerytalnych za wnioskiem z 26 lipca 2013r.).

Następnie w dniu 5 maja 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonej o ponowne ustalenie kapitału początkowego i emerytury w związku z regulacją ustawy z 5 marca 2015r. ,tj. poprzez uwzględnienie w wyliczeniach okresów sprawowania opieki nad dziećmi po 1/3 podstawy wymiaru kapitału początkowego (wniosek z 5 maja 2015r. k.13 akt emerytalnych). Po rozpoznaniu powyższego wniosku decyzją z 24 czerwca 2015r. organ rentowy dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonej poprzez przeliczenie 6 lat (72 miesięcy) okresów sprawowania opieki nad dziećmi zgodnie z art.174 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ,tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 podstawy wymiaru za każdy rok (decyzja z 24 czerwca 2015r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego k.91 akt o ustalenie kapitału początkowego). Następnie decyzją z 6 lipca 2015r. uwzględniając ustaloną na nowo wysokość kapitału początkowego od 1 maja 2015r. ,tj. od wejścia w życie ustawy z 5 marca 2015r. i od początku miesiąca, w którym ubezpieczona zgłosiła wniosek o przeliczenie, organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonej wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej przy czym do obliczeń przyjął średnie dalsze trwanie życia, ustalone wg tablic obowiązujących w dniu osiągnięcia przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego. Obliczona w ten sposób emerytura wyniosła na dzień 1 maja 2015r. 1 881,42 złotych brutto i okazała się niższa od emerytury obliczonej na zasadach określonych w art.53 ustawy emerytalnej wynoszącej 1 928,42 złotych brutto, dlatego organ rentowy poinformował ubezpieczoną, że dalszym ciągu wypłacana będzie emerytura obliczona wg zasad określonych w art.53 ustawy emerytalnej (decyzja z 6 lipca 2015r. k.15 akt emerytalnych).

W dniu 5 sierpnia 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonej o obliczenie emerytury na dzień ukończenia przez nią 60. roku życia i wg obowiązujących w tym dniu przepisów, gdyż w tym dniu była już emerytką i nabyła prawo do ponownego obliczenia emerytury (wniosek z 5 sierpnia 2015r. k.17 akt emerytalnych). Decyzją z 11 sierpnia 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do przeliczenia emerytury z uzasadnieniem jak na wstępie niniejszego uzasadnienia (zaskarżona decyzja z 11 sierpnia 2015r. k.18 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej K. B. podlegało oddaleniu.

W sprawie niesporne jest, że z dniem 30 grudnia 2007r. ubezpieczona nabyła prawo do tzw. wcześniejszej emerytury przyznanej na podstawie art.46 w zw. z art.29 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), a od 1stycznia 2008r. pobierała to świadczenie. Poza sporem pozostaje również, że w dniu 30 grudnia 2012r. ubezpieczona ukończyła 60. rok życia i w dniu 26 lipca 2013. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie wysokości świadczenia w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy decyzją z 8 sierpnia 2013r. przyznał ubezpieczonej emeryturę na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ,tj. w oparciu o przepisy regulujące nabywanie prawa do emerytury przez ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948r. Ustalając wysokość emerytury organ rentowy zastosował zasadę przewidzianą w art.26 ust.1 przedmiotowej ustawy ,tj. podstawę emerytury (obliczoną zgodnie z art.25) podzielił przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę przez ubezpieczoną. Podstawę zaś obliczenia emerytury ustalił - w oparciu o regulacje zawarte w art.25 ust.1 i ust.1b ustawy - jako sumę zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne (zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata świadczenia) i zwaloryzowanego kapitału początkowego pomniejszoną o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej uprzednio przez ubezpieczoną emerytury.

Kolejnymi decyzjami z 24 czerwca 2015r. i 6 lipca 2015r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej przy uwzględnieniu regulacji zawartej w art.174 ust.2a ustawy emerytalnej (dodanej na mocy ustawy nowelizacyjnej z 5 marca 2015r.), a następnie przeliczył wysokość emerytury ubezpieczonej od 1 maja 2015r. ,tj. od dnia wejścia w życie powyższej ustawy nowelizacyjnej i zarazem od początku miesiąca, w którym ubezpieczona zgłosiła wniosek o przeliczenie świadczenia, przy czym zgodnie z nowym brzmieniem art.26 ust.6 ustawy emerytalnej (ustalonym na mocy tej samej ustawy z 5 marca 2015r. zmieniającej ustawę emerytalną) obliczając wysokość emerytury wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej przyjął średnie dalsze trwanie życia, ustalone wg tablic obowiązujących w dniu osiągnięcia przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego ,tj. w dniu 30 grudnia 2012r., co okazało się korzystniejsze od średniego dalszego trwania życia wg tablic obowiązujących w dniu zgłoszenia wniosku o świadczenie (obliczenie wysokości emerytury na k.14 akt emerytalnych). W ten sposób rozpoznał wniosek ubezpieczonej z 5 maja 2015r. (na k.13 akt emerytalnych).

We wniosku z 5 sierpnia 2015r., w wyniku którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 11 sierpnia 2015r., ubezpieczona wniosła o obliczenie emerytury na dzień ukończenia przez nią 60. roku życia i wg obowiązujących w tym dniu przepisów. Odmawiając ubezpieczonej ponownego obliczenia emerytury organ rentowy wskazał, że w decyzji z 6 lipca 2015r. dokonał już obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonej na podstawie art.26 ustawy emerytalnej przyjmując do tych obliczeń średnie dalsze trwanie życia, ustalone wg tablic obowiązujących w dniu osiągnięcia przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego ,tj. w dniu 30 grudnia 2012r. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w aktach emerytalnych (vide: obliczenie wysokości emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej i decyzja z 6 lipca 2015r. k.14 - 15 akt emerytalnych).

W odwołaniu i w toku rozprawy w dniu 14 kwietnia 2016r. ubezpieczona kwestionowała stanowisko organu rentowego i przyjęty przez organ rentowy sposób obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej wskazując, że powinna być ona obliczona wg zasad obowiązujących do 31 grudnia 2012r., gdyż w takim stanie prawnym - w dniu 30 grudnia 2012r. osiągnęła powszechny wiek emerytalny 60 lat. Zakwestionowała zastosowanie do jej osoby przepisu

art.25 ust.1b ustawy emerytalnej nakazującej pomniejszenie podstawy obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot wypłaconej uprzednio na jej rzecz emerytury wcześniejszej wskazując, że powyższy przepis został dodany do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na mocy ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012r. poz.637), która to ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013r.

Ze stanowiskiem ubezpieczonej nie można się zgodzić. Poza sporem pozostaje, że przepis art.25 ust.1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zaczął obowiązywać od 1 stycznia 2013r., a to z mocy uregulowania zawartego w art.22 w/w ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, stanowiącej że ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013r. Należy dalej zauważyć, że zgodnie z art.116 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych postępowanie w sprawach świadczeń wszczynają się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Z kolei przepis art.129 ust.1 powyższej ustawy stanowi, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w który zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Z powyższego wynika, że zasadą jest, iż postępowanie w sprawie świadczenia wszczynają się na wniosek zainteresowanego a data zgłoszenia wniosku ma takie znaczenie, że świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa do tego świadczenia, ale nie wcześniej jak od miesiąca, w którym zgłoszono stosowny wniosek. To zaś powoduje, że rozpoznając wniosek o świadczenie organ rentowy stosuje przepisy obowiązujące w dacie zgłoszenia wniosku. W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, że choć ubezpieczona 60. rok życia ukończyła 30 grudnia 2012r., to wobec zgłoszenia wniosku o ustalenie emerytury (w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego) w dniu 26 lipca 2013r., zastosowanie do jej osoby znalazły przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. (w dacie zgłoszenia wniosku). Nie znajduje uzasadnienia w przepisach ustawy twierdzenie ubezpieczonej, że organ rentowy winien był z urzędu przeliczyć jej emeryturę z chwilą osiągnięcia przez nią 60. roku życia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.